

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 26Cbi/4/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115213763
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Zsiga
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2018:7115213763.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudcom JUDr. Róbertom Zsigom v právnej veci žalobkyne: JUDr. Ingrid Kovalčuková, zn. správcu S1588, správca konkurznej podstaty úpadcu CK FENÍCIA s.r.o., Mlynská 27, 040 01 Košice, IČO: 36 698 598, so sídlom kancelárie správcu Čajakova 1, 040 01 Košice, zastúp. spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Štefan Prevozňák s.r.o., Kukučínova 23, 040 01 Košice, proti žalovanému: Y. Z., W.. XX.XX.XXXX, F. XX, XXX XX V., zastúp. JUDr. Janou Závodskou, advokátkou, Slovenskej jednoty 8, 040 01 Košice v konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a .

Žalovanému p r i z n á v a náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100% s tým, že o ich výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu súdu dňa 25.05.2015 sa žalobkyňa domáhala, aby súd určil, že právny úkon dlžníka K.. Y. Z., W.. XX.XX.XXXX, F.Š. XX, XXX XX V., a to Darovacia zmluva uzavretá so žalovaným, ktorou dlžník K.. Y. Z., W.. XX.XX.XXXX, previedol bezodplatne na žalovaného nehnuteľnosť: byt č. 6 zapísaný na N. Č.. XXXX, vedenom pre okres V. K., I. V. L. Ť., katastrálne územie W. Ť., nachádzajúci sa v obytnom dome na F. G.. Č.. XX U. V., súpisné č. XXXX, postavený na parc. č. XXXX, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu a na pozemku vo výške spoluvlastníckeho podielu 3498/100000 a na základe ktorej bolo vydané Rozhodnutie o povolení vkladu Darovacej zmluvy U. - XXXX/XXXX A. XX.XX.XXXX - XXX/XXXX do katastra nehnuteľností v prospech žalovaného je voči žalobkyni neúčinný. Ďalej žiadala, aby jej súd priznal náhradu trov konania.

2. Žalobkyňa uviedla, že uznesením Okresného súdu Košice I, sp. zn. 30K/3/2012 zo dňa 17.09.2012 zverejneným dňa 24.09.2012 v obchodnom vestníku OV č. 184/2012 na stranách 92-94 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu CK FENÍCIA s.r.o., Mlynská 27, 040 01 Košice, IČO: 36 698 598 a žalobkyňa bola ustanovená do funkcie správcu konkurznej podstaty. Šetrením účtovných záznamov úpadcu a následne vykonanou ekonomickou analýzou žalobkyňa zistila, že konateľ úpadcu K.. Y. Z., W.. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, XXX XX V., vykonal vo vzťahu k majetku úpadcu viacero úkonov, ktorými sa na úkor úpadcu bezdôvodne obohatil v celkovej výške 28 149,49 EUR. Vydanie bezdôvodného obohatenia konateľa žalobkyňa vymáha prostredníctvom viacerých súdnych konaní vedených na Okresnom súde Košice I. Z katastra nehnuteľností na internete žalobkyňa zistila, že vyššie označený konateľ úpadcu previedol v čase pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu bezodplatne svoj majetok (nehnuteľnosť) - byt č. X zapísaný na N. Č.. XXXX, vedenom pre okres V. K., I. V. K. L. Ť., katastrálne územie W. Ť., nachádzajúci sa v obytnom dome na F. G.. Č.. XX U. V., súpisné č. XXXX, postavený na parc. č. XXXX, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných

častiach a zariadeniach bytového domu a na pozemku vo výške spoluvlastníckeho podielu 3498/100000, na spriaznenú osobu - žalovaného. Vklad vlastníckeho práva žalovaného povolila správa katastra dňa 23.05.2012, s tým, že ako titul nadobudnutia bolo uvedené: Rozhodnutie o povolení vkladu Darovacej zmluvy U. - XXXX/XXXX A. XX.XX.XXXX - XXX/XXXX. V priebehu pojednávania, ktoré proti konateľovi úpadcu žalobkyňa vedie bolo zistené, že konateľ úpadcu scudzil aj svoje osobné motorové vozidlo, pričom v konaniach žiada o oslobodenie od súdnych poplatkov tvrdiac, že okrem starobného dôchodku nemá žiaden iný príjem, ani majetok. Z uvedeného je možné usudzovať, že konateľ úpadcu sa pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu úmyselne zbavil celého svojho majetku, z ktorého by bolo možné uspokojenie jeho veriteľov práve v prípade, že budú zistené jeho neoprávnené výbery z pokladne úpadcu a následne voči nemu uplatňované.

3. V podaní doručenom súdu dňa 21.07.2015 žalovaný uviedol, že predpokladmi úspešného odporovania právneho úkonu dlžníka, ktoré musí veriteľ preukázať sú vymáhateľnosť pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi, skutočnosť, že konkrétny právny úkon dlžníka ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, ako aj skutočnosť, že právny úkon dlžník urobil v posledných troch rokoch, t.j. v troch rokoch predchádzajúcich podaniu žaloby. Uviedol, že predmetná darovacia zmluva bola uzavretá medzi ním ako obdarovaným a jeho rodičmi ako darcami. Jeho otec K.. Y. Z. nebol v čase uzavretia darovacej zmluvy a ani následne dlžníkom úpadcu, čo je zrejmé z účtovných záznamov úpadcu. Keďže neexistuje záväzok darcu voči žalobkyni, nemôže existovať vymáhateľná pohľadávka veriteľa. Trojročná lehota, v ktorej možno úspešne odporovať právnomu úkonu dlžníka, je lehota hmotnoprávna. Znamená to, že v rámci tejto lehoty musí byť návrh uplatnený na súde. Na uplynutie uvedenej lehoty súd prihliada z úradnej povinnosti, lebo ide o lehotu prekluzívnu. Túto lehotu treba počítať od uskutočnenia právneho úkonu. Právne účinky vkladu darovacej zmluvy, ktorej neúčinnosti sa žalobkyňa domáha nastali 23.05.2012. Hmotnoprávna lehota na odporovanie tomuto právnomu úkonu začala plynúť 24.05.2012 a skončila 24.05.2015. Žaloba bola podaná 25.05.2015, t.j. po zákonom stanovenej lehote, ktorá je prekluzívna. Na základe uvedeného navrhol žalobu zamietnuť.

4. Žalobkyňa v doplnení žaloby zo dňa 19.10.2015 uviedla, že jej aktívna legitímácia v konaní vyplýva z ust. § 40, § 44 a § 47 ZKR, pričom poukázala aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Obdo 8/2008 zo dňa 31.03.2008. Vo vzťahu k existencii vymáhateľnej pohľadávky poukázala na súdne konania vedené proti konateľovi úpadcu, ktorých predmetom je vydanie bezdôvodného obohatenia a na ust. § 451 a § 107 Občianskeho zákonníka. Doplnila, že vymáhaná suma pozostáva z viacerých výberov hotovosti z pokladne úpadcu bez existencie relevantného právneho titulu. Ak by k týmto výberom z pokladne úpadcu zo strany konateľa K.. Y. Z., nar. XX.XX.XXXX nedošlo, majetok úpadcu by sa o sumu týchto výberov zvýšil. Vzhľadom na to, že sa jedná o chýbajúci majetok patriaci ku dňu vyhlásenia konkurzu úpadcovi (v dôsledku toho patriaci aj do konkurznej podstaty), žalobkyňa ako subjekt zo zákona oprávnený konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku (zákonný zástupca úpadcu v majetkových veciach), vymáha od osoby, ktorá sa na úkor toho majetku bezdôvodne obohatila, vydanie tohto neoprávneného prijatého plnenia. Žalobkyňa teda zapísala do súpisu majetku úpadcu aj pohľadávky voči konateľovi úpadcu, ako fyzickej osobe. Predmetné pohľadávky sú zapísané v súpise majetku všeobecnej podstaty úpadcu CK FENÍCIA, s.r.o. pod položkami 12 až 21 a 23 až 29 súpisu, ktorý bol zverejnený v OV č. 236/2012 dňa 06.12.2012. Vychádzajúc z ustanovenia § 107 ods. 2. Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje objektívnu premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia je zrejmé, že povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie vzniká okamihom keď k nemu došlo. Týmto okamihom teda vznikol osobe (K.. Y. Z., W.. XXXX), ktorá sa na úkor úpadcu obohatila, záväzok vydať toto obohatenie úpadcovi a súčasne tým istým okamihom vznikla úpadcovi voči nej pohľadávka na jeho vydanie. Ako vyplýva z odpisu súpisových zložiek majetku, ktoré sú pohľadávkami úpadcu voči fyzickej osobe, K.. Z., nar. XX.XX.XXXX, ku dňu nadobudnutia účinkov žalovaného odporovateľného právneho úkonu, mal úpadca voči tejto osobe preukázateľne žalovateľné (zistiteľné) pohľadávky najmenej vo výške 19 889,54 EUR (súpisové zložky majetku 12, 13, 16, 18, 26, 29), pričom o šesť dní na to boli zaúčtované ďalšie výdavky z pokladne úpadcu, ktoré v skutočnosti neboli realizované na účel deklarovaný konateľom, K.. Y. Z., nar. XXXX, a teda aj vo vzťahu k nim došlo podľa názoru žalobkyne k bezdôvodnému obohateniu K.. Z., W.. XXXX. Jedná sa o súpisové zložky majetku 14, 15, 17, 19-21, 23-25, 27, 28 v celkovej sume 7 959,55 EUR, z ktorej po právoplatnosti rozhodnutí súdu bolo K.. Y. Z., W.. XXXX zaplatené do konkurznej podstaty 1 489,30 EUR (súpisové zložky majetku č. 14, 15, 17, 23, 24). Aktuálny stav súpisových zložiek majetku všeobecnej konkurznej podstaty je uvedený prílohe podania. Z celkového počtu 17-tich žalôb podaných proti K.. Z. W.. XXXX, doposiaľ bolo právoplatne skončených len 5. V konaní je teda ešte uplatňované 12. pohľadávok úpadcu voči K.. Z., nar. XXXX, ktorý bol ako dlžník úpadcu spolu so svojou

manželkou zmluvnou stranou právneho úkonu, ktorému žalobkyňa v tomto konaní odporuje, a to v postavení darcu. Jedná sa o tieto súdne konania: 1. o zaplatenie 950 EUR s prísl., sp. zn. 15C/92/2013, 2. o zaplatenie 10 000 EUR s prísl., sp. zn. 15C/133/2013, 3. o zaplatenie 1 235,61 EUR s prísl., sp. zn. 17C/15/2013, 4. o zaplatenie 421,80 EUR s prísl., sp. zn. 25C/67/2013, 5. o zaplatenie 1 875,06 EUR s prísl., sp. zn. 25C/107/2013, 6. o zaplatenie 960 EUR s prísl., sp. zn. 35C/118/2013, 7. o zaplatenie 1979,91 EUR s prísl., sp. zn. 38C/119/2013, 8. o zaplatenie 1 908,61 EUR s prísl., sp. zn. 40C/7/2013, 9. o zaplatenie 1 914,42 EUR s prísl., sp. zn. 40C/92/2013, 10. o zaplatenie 2 859,99 EUR s prísl., sp. zn. 40Ro/461/2012, 11. o zaplatenie 580 EUR s prísl., sp. zn. 41C/134/2013, 12. o zaplatenie 1 683,40 EUR s prísl., sp. zn. 41C/135/2013. K výkladu pojmu „vymáhateľná pohľadávka“ v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich právo veriteľa odporovať právnym úkonom svojho dlžníka sa vyjadril Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 20bdo 69/2012. V tomto rozhodnutí sa Najvyšší súd vysporiadal so žalovaným namietanou rozdielnou judikatúrou NS SR aj NS ČR (rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo 102/99 z 23.12.1999, rozh. NS ČR sp. zn. 21Cdo 2791/1999, rozh. NS SR sp. zn. 5Obo 137/2006, rozh. NS SR sp. zn. 4 Cdo 198/2010 a pod.). Mala za to, že s poukazom na uvedené rozhodnutia vymáhateľnou pohľadávkou je pohľadávka žalovateľná, t.j. pohľadávka, ktorej sa možno domáhať na súde a nie pohľadávka „vykonateľná“ (priznaná veriteľovi vykonateľným rozhodnutím, alebo iným titulom, podľa ktorého je možné nariadiť výkon rozhodnutia /exekúciu/). Právnym úkonom, ktorým sa ukracuje uspokojenie pohľadávky je v žalobe označená darovacia zmluva, ktorou dlžník úpadcu K.. Z., W.. XXXX previedol svoj majetok na svojho syna - žalovaného. K.. Z., W.. XXXX v sporoch, v ktorých žalobkyňa uplatňuje proti nemu pohľadávky úpadcu, žiada o oslobodenie od súdnych poplatkov argumentujúc, že jeho jediným príjmom je starobný dôchodok, jeho manželka je nezamestnaná a nevlastní žiaden nehnuteľný majetok, ani auto. Z uvedeného vyplýva, že K.. Y. Z., W.. XXXX po bezodplatnom prevode celého svojho nehnuteľného majetku na žalovaného nevlastní žiaden iný majetok, z ktorého by mohla žalobkyňa v prípade priznania žalovaných nárokov uspokojiť svoje pohľadávky, resp. v postavení zákonnej zástupkyne úpadcu jeho pohľadávky, a teda týmto úkonom došlo k naplneniu objektívnej stránky odporovateľného právneho (darovacej zmluvy) v zmysle § 42a Občianskeho zákonníka. Dôsledkom nadobudnutia účinnosti namietaného právneho úkonu je, že aj v prípade nadobudnutia kvality súdne vymáhaných pohľadávok úpadcu vo forme exekučných titulov, súdom priznané pohľadávky sa z dôvodu neexistencie iného jeho majetku stanú fakticky nevykonateľnými. Z uvedeného je nesporné, že právnym úkonom K.. Z., W.. XXXX (dlžníka úpadcu) bolo ukrátené uspokojenie pohľadávok spoločnosti CK FENÍCIA, s.r.o., v právnom postavení jeho veriteľa. Vzhľadom na to, že žalovaný ako subjekt, s ktorým dlžník úpadcu právny úkon urobil, resp. v prospech ktorého ho urobil, a ktorý má z namietaného právneho úkonu nepochybne priamy prospech je synom K.. Z., W.. XXXX, t.j. osobou blízkou v zmysle ust. § 116 a 117 Občianskeho zákonníka, úmysel ukraťiť veriteľa sa predpokladá. Pasívna legitímácia žalovaného vyplýva ako z obsahu rozhodnutia Správy katastra Košice, č. vkladu: V 3437/12, tak aj z LV č. 2500, okres: Košice I, obec: Košice - SÍDLISKO ŤAHANOVCE, katastrálne územie: Nové Ťahanovce. K námietke premlčania uviedla, že rozhodnutie Správy katastra o povolení vkladu zo dňa 23.05.2012, č. V 3437/12 vyplýva, že toto nadobudlo účinnosť 23.05.2012. Poukázala na ust. § 122 Občianskeho zákonníka s tým, že trojročná prekluzívna lehota začala plynúť 24.05.2012 a uplynula by 24.05.2015, ak by tento deň nebol pripadol na nedeľu. Vzhľadom na to, že posledný deň lehoty pripadol na nedeľu, posledným dňom lehoty na podanie žaloby bol najbližší pracovný deň, t.j. pondelok 25.05.2015, kedy bola žaloba doručená súdu. Námietka preklúzie práva je teda nedôvodná.

5. Žalovaný v podaní zo dňa 30.08.2016 namietal aktívnu legitímáciu žalobkyne na podanie takejto žaloby a tvrdil, že neexistuje vymáhateľná pohľadávka žalobkyne voči dlžníkovi a preto považuje žalobu za nedôvodnú. Poukázal pritom na stanovisko Ústavného súdu SR prezentované v uznesení sp. zn. IV. ÚS 284/2010 vo veci výkladu pojmu vymáhateľná pohľadávka. Ústavný súd v tomto rozhodnutí k pojmu a argumentácii NS SR v rozhodnutí 3 Cdo 102/99 uvádza: „V tejto súvislosti ústavný súd považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ ide o rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 102/99, v ktorom je vyslovený názor interpretujúci pojem Vymáhateľná pohľadávka ako rovnoznačný pojmu Žalovateľná pohľadávka, ide o menšinový názor vybočujúci zo štandardnej judikatúry všeobecných súdov. V nadväznosti na to ústavný súd poukazuje na prevažujúce názory predstaviteľov právnej teórie v Slovenskej republike podľa ktorých : Aktívne legitimovaným na podanie odporovacej žaloby je veriteľ, ktorý má v čase rozhodovania súdu voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku, t.j. keď je pohľadávka splatná, keď má veriteľ podklad pre výkon rozhodnutia (tzv. exekučný titul) a keď odporovateľným úkonom dlžníka došlo k zmenšeniu majetku dlžníka v tom smere, že sa tým ukracuje uspokojenie veriteľovej pohľadávky.“ v ďalšom argumentuje, že názor podľa ktorého žalovateľná pohľadávka by mala

byť považovaná za vymáhateľnú sa vymyká právnej úprave i právnej teórii, nezapadá do konštrukcie právnej úpravy odporovateľných právnych úkonov a vyhodnotil ju ako nesprávnu. Z uvedeného rozhodnutia Ústavného súdu SR je zrejmé, že za vymáhateľnú možno považovať pohľadávku, ktorú je možné vymáhať, a teda je exekučným titulom. Žalobca nepreukázal sudu jej existenciu. Ak by aj existovala vymáhateľná pohľadávka, teda exekučný titul žalobcu, právo odporovať právnomu úkonu zaniklo 30.04.2015. Uviedol, že predmetom konania je odporovanie právnomu úkonu dlžníka - darovacej zmluve, uzavretej dňa 30.04.2012. Mal za to, že v tento deň bol právny úkon dlžníka ako prejav jeho vôle urobený perfektne. Teda mal všetky náležitosti, bol urobený v predpísanej forme. V tento deň teda napadnutý právny úkon (darovacia zmluva) nadobudol platnosť a účinnosť. Podľa platnej právnej úpravy (rovnako aj v čase uzavretia darovacej zmluvy) náš právny poriadok nepozná prípad, v ktorom by k súkromnoprávnej zmluve bolo potrebné rozhodnutie príslušného orgánu na to, aby zmluva nadobudla účinnosť. Obligačnoprávne účinky takýchto zmlúv nastávajú bez ohľadu na rozhodnutie štátneho orgánu alebo orgánu verejnej správy. Takýmito rozhodnutiami nastávajú len vecnoprávne účinky. Platnosť a účinnosť zmluvy o prevode nehnuteľnosti teda nastáva súčasne, jej podpisom. V predmetnej veci teda platnosť a účinnosť darovacej zmluvy uzavretej 30.04.2012 medzi dlžníkom a jeho manželkou ako darcami a žalovaným ako obdarovaným nastala v tento deň. Poukázal na publikovaný komentár k ust. § 47 Občianskeho zákonníka, na rozsudok NS SR sp. zn. 2 Cdo 184/2005, ktorý bol na základe výsledkov rokovania občianskoprávneho kolégia publikovaný v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov SR pod R 59/2007. V uvedenom rozsudku dovolací súd konštatoval, že rozhodnutie katastrálneho úradu o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nie je rozhodnutím, s ktorým by zákon spájal vznik účinnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnej veci. Vklad a jeho účinky spočívajú v nadobudnutí vlastníckeho práva. Účinnosť zmluvy nastáva súčasne so vznikom platnej zmluvy (tiež rozsudok 8 Sžo 41/2008 a iné). Z uvedeného vyplýva, že právo odporovať právnomu úkonu (darovacej zmluve) bolo možné (za splnenia zákonných podmienok) podaním žaloby najneskôr 30.04.2015. Keďže ide o hmotnoprávnu lehotu, toto právo žalobcovi zaniklo uplynutím tohto dňa. Právo podať žalobu o neúčinnosť právneho úkonu je možné s úspechom uplatniť za splnenia týchto podmienok: a) aktívnej legitímácie, t.j. ak žalobca má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku, b) existencie podmienky odporovateľnosti uvedenej v ust. § 42a ods. 2 až 5 Občianskeho zákonníka, c) podania žaloby na príslušný súd, d) pasívnej legitímácie žalovaného. S poukazom na vyššie uvedené mal za to, že v prejednávanej veci nie sú splnené základné podmienky odporovateľnosti právneho úkonu. Žalobca nie je aktívne legitimovanou osobou z dôvodu neexistencie vymáhateľnej pohľadávky, resp. jej existenciu nepreukázal. Nie sú splnené zákonné podmienky a to úmysel ukrátiť veriteľa. Tento úmysel v čase uzavretia zmluvy neexistoval, dlžník nemohol predpokladať, že na spoločnosť ktorej bol spoločníkom a konateľom bude nutné podať návrh na vyhlásenie konkurzu, že konkurz bude vyhlásený, že ustanovený správca bude považovať niektoré vydaje spoločnosti za neopodstatnené a bude ich následne spochybňovať. V čase darovacej zmluvy úpadca vykonával svoju činnosť riadne, obvyklým spôsobom predával zájazdy klientom a to až do konca mesiaca máj 2012. Teda samotný dlžník nemohol mať vedomosť, ba ani tušenie o prípadnej existencii akejkoľvek pohľadávky a už vôbec nie vymáhateľnej pohľadávky. Preto je logike priečiace sa tvrdenie žalobcu, že pri uzavretí darovacej zmluvy konal v úmysle ukrátiť veriteľa. Keďže ani samotný dlžník takýto úmysel mať nemohol, vedomosť žalovaného o úmysle ukrátiť veriteľov za uvedených okolností nemôže byť daná. Mal za to, že žalobca nepreukázal ani existenciu ďalšej podmienky a to, že týmto právnym úkonom bolo ukrátené uspokojenie veriteľovej pohľadávky. Poukázal ešte na fakt, že predmetom darovacej zmluvy je byt, ktorý bol v bezpodielovom spoluvlastníctve rodičov žalovaného, preto mal za to, že nemôže byť predmetom žaloby celý tento byt s prihliadnutím na zákonom stanovené zásady vyporiadania BSM. Navrhol žalobu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania.

6. Žalobkyňa v podaní doručenom súdu dňa 03.10.2016 uviedla, že nesúhlasí s právnym názorom žalovaného, že by malo dôjsť k zániku práva odporovať namietanému právnomu úkonu dňa 30.04.2015, ktorý žalovaný odvíja od okamihu uzavretia namietanej darovacej zmluvy. Výklad okamihu plynutia začatia plynutia premlčacej doby, keď táto mala začať plynúť dňom uzavretia zmluvy, s poukazom na rozsudok NS SR sp. zn. 2 Cdo 184/2005, publikovaný v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov SR pod č. R 59/2007 (tiež rozsudok 8 Sžo 41/2008 a iné) nemožno aplikovať na prejednanú vec, nakoľko predmetom tohto konania (na rozdiel od situácie, z ktorej žalovaný čerpá svoju argumentáciu) nie je relatívna neplatnosť právneho úkonu (v danom prípade darovacej zmluvy), ale určenie jej neúčinnosti, čo sú dva celkom odlišné inštitúty, sledujúce úplne odlišný zámer zákonodarcu, stojace na úplne odlišných pojmových znakoch, s úplne odlišnými právnymi následkami. K základným pojmovým znakom odporovateľnosti, resp. základným predpokladom úspešnosti veriteľa v konaní o určenie neúčinnosti

právneho úkonu jeho dlžníka okrem iného je, že namietaným právnym úkonom muselo dôjsť ku kvalifikovanému zmenšeniu jeho majetku, v dôsledku čoho sa veriteľ nemôže uspokojiť z ostatného jeho majetku. Z uvedeného vyplýva, že rozhodujúcim pre naplnenie tohto pojmového znaku je okamih, kedy došlo k reálnemu odlivu majetku dlžníka a nie okamih vzniku záväzku previesť svoje právo na iného. Keďže vo vzťahu k nehnuteľnostiam zákon pre nadobudnutie vlastníckych práv vyžaduje povolenie vkladu do katastra, k reálnemu zmenšeniu majetku dlžníka nemohlo dôjsť len uzavretím scudzovacej zmluvy, ale až okamihom nadobudnutia jej hmotnoprávných účinkov, t.j. až povolením vkladu. Deň povolenia vkladu je preto rozhodujúcim pre začatie plynutia prekluzívnej lehoty na podanie žaloby o určenie neúčinnosti právneho úkonu dlžníka. Návrh na vklad vôbec nemusel byť podaný, správa katastra mohla odmietnuť návrh a pod. Kým nedošlo k reálnej zmene vlastníckych práv, teda nesporne až do povolenia vkladu, nič nebráni veriteľovi uspokojovať sa aj z toho nehnuteľného majetku dlžníka, ktorý je hoci len v dôsledku absencie povolenia vkladu v prospech nadobúdateľa naďalej v jeho majetku. „Trojročná lehota pre uplatnenie práva odporovať právnemu úkonu dlžníka, ktorého účinky vo vzťahu k nehnuteľnostiam vznikli vkladom vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, ku ktorému vznikli účinky vkladu práva do katastra nehnuteľností (pozri § 28 zákona č. 162/1995 Z.z. /katastrálny zákon/ a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 12Co/145/2007).“ Prezentovaný právny názor opiera o rozhodnutie Najvyššieho súdu českej republiky sp. zn. 31 Cdo 619/2000, v ktorom tento súd danú problematiku pekne rozoberá, keď uvádza, že dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva týkajúca sa nehnuteľností a zmluva o prevode vlastníctva k nehnuteľnosti predstavujú tzv. nadobúdací titul (titulus adquirendi). Ak keď z takejto zmluvy vznikajú jej účastníkom práva a povinnosti, k prechodu vlastníctva podľa nej ešte nedochádza. Ten nastáva až vkladom vlastníckeho práva vykonaným na základe právoplatného rozhodnutia správy katastra o jeho povolení (modus adquirendi). Z hľadiska ustanovenia § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka sú významné len právne úkony dlžníka, ktoré ukracujú uspokojenie pohľadávky jeho veriteľa a len takýmto právnym úkonom môže veriteľ s úspechom odporovať. Uzavretím zmluvy o prevode vlastníctva k nehnuteľnosti k ukráteniu uspokojenia pohľadávky veriteľa zo strany jeho dlžníka (účastníka zmluvy), aj keby dlžník ku zmluve pristúpil s takýmto zámerom, ešte nedochádza. Aj keď dlžník uzavretím zmluvy prejavil vôľu previesť nehnuteľnosť na iného a aj keby pritom sledoval ukrátenie uspokojenia pohľadávky svojho veriteľa, právnej sféry dlžníkovho veriteľa sa to ešte nedotýka, nadobúdateľ sa totiž samotným uzavretím zmluvy zatiaľ vlastníkom nehnuteľnosti nestal a dlžníkov veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky aj z tejto nehnuteľnosti, nakoľko ešte tvorí súčasť dlžníkovho majetku. Ukrátenie uspokojenia pohľadávky veriteľa môže nastať až tým, že dlžník prestal byť vlastníkom prevádzanej nehnuteľnosti. Ak dlžník takýmto právnemu následku uzavretej zmluvy nezabránil alebo mu nebol schopný zabrániť a ak tak bolo celkové právne konanie smerujúce k prevodu nehnuteľnosti na iného vkladom do katastra zavŕšené, potom v prípade, že tým došlo k ukráteniu uspokojenia pohľadávky dlžníkovho veriteľa, je odôvodnený záver, že dlžník urobil právny úkon významný z hľadiska ustanovenia § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka, prípadne, že došlo k takémuto právnemu úkonu. Nepostačuje teda, ak dlžník len prejaví vôľu smerujúcu k následku, ktorý ukráti, resp. je spôsobilý (v budúcnosti) ukrátiť pohľadávku veriteľa. Je treba, aby jeho prejav vôle aj skutočne vyvolal právne následky, ktoré vedú k ukráteniu uspokojenia pohľadávky dlžníkovho veriteľa. To čo bolo uvedené o uzavretí zmluvy o prevode nehnuteľností, rovnako platí aj pri dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva týkajúcej sa nehnuteľností. Ak teda na základe zmluvy o prevode nehnuteľnosti nedôjde ku vkladu vlastníckeho práva do katastra, aj keď boli platne uzavreté, k ukráteniu uspokojenia pohľadávky dlžníkovho veriteľa nemôže dôjsť. Tiež treba zobrať do úvahy, že podanie návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností nie je obmedzené žiadnou lehotou, a teda pokiaľ by sa počítala trojročná lehota uvedená v ustanovení § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka už od uzavretia zmluvy, mohlo byť to viesť k tomu, že by táto lehota uplynula skôr, než by bol podaný návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, čím by veriteľovi bolo v rozpore s ustanovením § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka zabránené vôbec sa domáhať vyslovenia právnej neúčinnosti odporovateľných právnych úkonov. K námietke podmienok neúčinnosti právneho úkonu uviedla, že žalovaný a dlžník sú vo vzťahu otec a syn. Jedná sa teda o spriaznené osoby, u ktorých sa úmysel predpokladá. Mala za to, že na vyvrátenie tejto domnienky nepostačuje len tvrdenie, že nevedel, nemohol vedieť. Skutočnosť, že sa jedná len o formálny prevod je preukázaná už len tým, že po prevode bytu dlžník nehnuteľnosť neodovzdal žalovanému, ale naďalej v nej býva bez akejkoľvek zmeny. Prevod nemal reálny dopad na faktický výkon vlastníckych práv, ktorý (hoci formálne je vlastníkom žalovaný) naďalej reálne vykonávajú dlžník s manželkou. Námietka žalovaného, že byť bol pred prevodom v BSM dlžníka a jeho manželky nemôže obstáť z dôvodu dikcie § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého pohľadávka veriteľa len jedného z manželov,

ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

7. Na pojednávaní dňa 13.11.2018 žalobkyňa uviedla, že má vymáhateľnú pohľadávku voči dlžníkovi, nakoľko v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 41C/134/2013 rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a doposiaľ nedošlo zo strany žalovaného k úplnému zaplateniu pohľadávky.

8. Žalovaný na pojednávaní dňa 13.11.2018 zdôraznil, že odporovanie právneho úkonu samo o sebe spočíva v tom, že sa napáda právny úkon medzi určitými subjektmi, v tomto prípade medzi manželmi Z.V. a ich synom. Mal za to, že k perfektnému právnemu úkonu došlo dňa, kedy bola podpísaná darovacia zmluva, teda 30.04.2012 a od toho dňa začína plynúť prekluzívna lehota na uplatnenie práva na súde. Slovenský právny poriadok nepozná dvojinštančnosť právnych úkonov. Právny úkon je perfektný, keď dôjde k stretu prejavu vôle medzi zmluvnými stranami, k čomu v tomto prípade došlo 30.04.2012. Ak žalobkyňa namieta nejaké iné skutočnosti napr. vklad do katastra, resp. rozhodnutie o návrhu na vklad do katastra, mohla uplatniť správnu žalobu v rámci správneho súdnictva, alebo domáhať sa riešenia svojich nezrovnalostí inou cestou, ale určite nie odporovacou žalobou. Z podanej žaloby vyplýva, ako keby odporovala právnemu úkonu katastra a nie právnemu úkonu manželov Z.. K aktívnej legitímácii uviedol, že úpadcom je CK FENÍCIA, s.r.o. a nie manželia Z.. Úlohou správcu je uspokojovať veriteľov cestovnej kancelárie FENÍCIA z majetku CK FRNÍCIA, s.r.o.. Ak má nejakú pohľadávku voči konateľom, alebo spoločníkom tak si ju musí uplatňovať z pozície správcu za CK FENÍCIA, s.r.o. voči dlžníkom úpadcu a nie voči tretím osobám.

9. Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutočný stav vecí:

10. Žalobkyňa na podporu svojich tvrdení použila ako prostriedky svojho procesného útoku nasledovné dôkazy: List vlastníctva č. XXXX (pre okres V. K., I. V. - L. Ť.E., katastrálne územie W. Ť.), Ekonomickú analýzu účtovníctva spoločnosti CK FENÍCIA s.r.o., Rozhodnutie Správy katastra Košice zo dňa 23.05.2012 č. vkladu U. XXXX/XX, obchodný vestník č. 236/2012 zo dňa 06.12.2012 (aktuálny stav súpisových zložiek majetku všeobecnej konkurznej podstaty úpadcu CK FENÍCIA s.r.o.), pokladničná kniha úpadcu za obdobie od 01.01.2012 do 15.06.2012, Návrh na začatie konania sp. zn. 26Cbi/16/2012 zo dňa 20.12.2012, zoznam súdnych konaní vedených proti K.. Z. (nar. XXXX), Rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, Krajského súdu v Košiciach a Okresného súdu Košice I.

11. Žalovaný na podporu svojich tvrdení použil ako prostriedky svojej procesnej obrany dôkazy: Rozhodnutie Ústavného súdu SR, Rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, Darovaciu zmluvu zo dňa 30.04.2012.

12. Medzi stranami konania nebolo sporné, že bola uzavretá Darovacia zmluva zo dňa 30.04.2012, že dňa 23.05.2012 bolo vydané Rozhodnutie Správy katastra Košice č. vkladu U. XXXX/XX, že žalovaný je v zmysle LV č. XXXX (pre okres V. K., obec V. - L. Ť., katastrálne územie W. Ť.) vlastníkom dotknutých nehnuteľností, že na spoločnosť CK FENÍCIA s.r.o. bol vyhlásený konkurz, že K.. Z. W.. XXXX je konateľom menovanej spoločnosti, že žalovaný je spriaznenou osobou konateľa dlžníka (úpadcu) - spoločnosti CK FENÍCIA s.r.o., a že žalobkyňa viedla voči K.. Z. nar. XXXX na Okresnom súde Košice I konania pod sp. zn. 15C/92/2013, 15C/133/2013, 17C/15/2013, 25C/67/2013, 25C/107/2013, 35C/118/2013, 38C/119/2013, 40C/7/2013, 40C/92/2013, 40Ro/461/2012, 41C/134/2013, 41C/135/2013.

13. Sporné medzi stranami bolo, či má žalobkyňa vymáhateľnú pohľadávku voči konateľovi úpadcu (K.. Z. W.. XXXX), či bola žaloba podaná v zákonom stanovenej lehote (či je dôvodná námietka žalovaného vo vzťahu k uplynutiu prekluzívnej lehoty), a či je splnená zákonná podmienka odporovateľnosti, a to úmysel ukrátiť veriteľa.

14. Z darovacej zmluvy súd zistil, že ju dňa 30.04.2012 uzavreli K.. Y. Z., nar. XXXX a manželka Y.. W. Z. ako darcovia a F.. Y. Z., nar. XXXX ich syn (žalovaný) ako obdarovaný. Predmetom darovania bola nehnuteľnosť - byt č. X, nachádzajúci sa v obytnom dome na F. G.. Č.. XX U. V., súpisné č. XXXX, postavený na parc. č. XXXX, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu a na pozemku vo výške spoluvlastníckeho podielu 3498/100000.

15. Z Rozhodnutia Správy katastra Košice číslo vkladu U. XXXX/XX zo dňa 23.05.2012 súd zistil, že bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnosti bytu č. X zapísaného

na N. Č.. XXXX, vedeného pre okres V. K., I. V. L. Ť., katastrálne územie W. Ť., nachádzajúceho sa v obytnom dome na F. G.. Č.. XX U. V., súpisné č. XXXX, postaveného na parc. č. XXXX, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu a na pozemku vo výške spoluvlastníckeho podielu 3498/100000, v prospech žalovaného.

16.Z Listu vlastníctva č. XXXX (pre okres V. K., I. V. - L. Ť., katastrálne územie W. Ť.) súd zistil, že žalovaný je vlastníkom nehnuteľnosti - bytu č. X, nachádzajúceho sa v obytnom dome na F. G.. Č.. XX U. V., súpisné č. XXXX, postaveného na parc. č. XXXX, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu a na pozemku vo výške spoluvlastníckeho podielu 3498/100000 s titulom nadobudnutia - Rozhodnutie o povolení vkladu Darovacej zmluvy U. - XXXX/XXXX A. XX.X.XXXX - XXX/XXXX.

17.Z návrhu K.. Y. Z., nar. XXXX, v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I súd zistil, že menovaný požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov s poukazom na to, že nevlastní žiaden nehnuteľný majetok, je dôchodcom s výškou dôchodku 354 EUR mesačne, manželku má nezamestnanú a vlastní len auto RENAULT MEGANE, r.v. 1996.

18.Žalobkyňa súpisom majetku všeobecnej podstaty preukázala súdu, že zapísala do neho aj peňažné pohľadávky voči konateľovi úpadcu - K.. Z., W.. XXXX.

19.Podľa ust. § 42a Občianskeho zákonníka: (1) Veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkové právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený. (2) Odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať. (3) Odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a a) osobou jemu blízkou (§ 116 a 117), b) právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) majetkovú účasť aspoň 10% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, c) právnickou osobou, v ktorej je dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom, d) právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene c) majetkovú účasť aspoň 34% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c) alebo d); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa. (4) Odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom, ktorý je právnickou osobou, a a) členom jeho štatutárneho orgánu, jeho prokuristom, likvidátorom alebo spoločníkom, b) osobou blízkou (§ 116 a 117) osobe uvedenej v písmene a), c) právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmenách a) a b) majetkovú účasť aspoň 10% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, d) právnickou osobou, v ktorej je osoba uvedená v písmenách a) a b) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom, e) právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene d) majetkovú účasť aspoň 34% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c), d) alebo e); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa. (5) Odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch, na ktorého základe prevzal záväzok bez primeraného protiplnenia, a to najmenej vo výške určenej znaleckým posudkom 2b) alebo odborným odhadom, a ktorý a) spôsobil, že dlžník sa stal vo vzťahu k ďalším veriteľom platobne neschopným, 2c) alebo b) bol uskutočnený s úmyslom neodôvodnene odložiť alebo zmariť platbu veriteľovi, alebo c) bol uskutočnený s úmyslom prevziať dlh, ktorý dlžník nebude schopný splniť v čase jeho splatnosti.

20.Podľa ust. § 42b Občianskeho zákonníka: (1) Právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou. (2) Právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech. (3) Právo odporovať právnomu úkonu možno uplatniť nielen proti osobám, ktoré s dlžníkom dojednali odporovateľný právny úkon, ale aj proti ich dedičom alebo právnym

nástupcom; proti tretím osobám len vtedy, ak im boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právneho úkonu proti ich predchodcovi. (4) Právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

21. Podľa ust. § 116 Obchodného zákonníka blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne počítavala ako vlastnú ujmu.

22. S poukazom na právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 41C/134/2013, na základe ktorého bol Ing. Chlebák, nar. 1949 povinný zaplatiť žalobkyni (správkyňi úpadcu CK FENÍCIA s.r.o.) sumu 580 EUR s prísl., ako aj na to, že v čase rozhodnutia súdu v konaní 26Cbi/4/2015 nedošlo k splneniu predmetnej pohľadávky, mal súd za to, že žalobkyňa mala voči konateľovi úpadcu vymáhateľnú pohľadávku, čo je jednou zo základných podmienok odporovateľnosti právneho úkonu v zmysle ust. § 42a Občianskeho zákonníka.

23. Žaloba bola doručená súdu dňa 25.05.2015. Darovacia zmluva, ktorej predmetom bol prevod dotknutých nehnuteľností bola uzavretá platne a účinne dňa 30.04.2012. Podľa ust. § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka odporovať možno právneho úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa.

24. Právny úkon bol urobený 30.04.2012 a mal všetky náležitosti, bol urobený v predpísanej forme. V tento deň teda napadnutý právny úkon (darovacia zmluva) nadobudol platnosť a účinnosť. Podľa platnej právnej úpravy náš právny poriadok nepozná prípad, v ktorom by k súkromnoprávnej zmluve bolo potrebné rozhodnutie príslušného orgánu na to, aby zmluva nadobudla účinnosť. Platnosť a účinnosť predmetnej darovacej zmluvy teda nastala súčasne jej podpisom. Z uvedeného vyplýva, že právo odporovať právneho úkonu (darovacej zmluve) bolo možné (za splnenia zákonných podmienok) podaním žaloby najneskôr 30.04.2015. Keďže ide o hmotnoprávnu lehotu, toto právo žalobcovi zaniklo uplynutím tohto dňa. Žaloba bola súdu doručená až po uplynutí prekluzívnej trojročnej lehoty (dňa 25.05.2015).

25. Vzhľadom na vyššie uvedené a citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť, nakoľko bola súdu doručená po uplynutí zákonom stanovenej prekluzívnej trojročnej lehoty, preto ju zamietol.

26. Podľa ust. § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

27. Podľa ust. § 262 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitýmnym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

28. Žalovaný mal v konaní plný úspech, preto mu súd priznal voči žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Košice I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§365 ods. 3 CSP).